

Skizzer fra London.

(Af P.)

I.

Et boarding-house.

Det er naturligt, at en By som London, der hver Dag huser Tusinder af inden- og udenlandske Fremmede, maa frembyde Befømmeligheder af alle mulige Arter til disses Anbringelse. Udsædningen eller enhver anden Fremmed, der kun for nogle Dage vil opholde sig i Byen for at see dens Mærkværdigheder eller tage Deel i dens Nyheder, søger i Regelen til Hotellerne, der ere mere eller mindre gode, men alle meget kostbare. Den, der derimod for Forretningens Skyld eller af andre Grunde tænker paa et længere Ophold i London, søger enten at blive antaget i a private family — hvor han mod en klækkelig Betaling (c. 2 Pst. ugentlig) optages som Medlem af Familien og deltager i dennes Nyheder af Livets Goder, dog med Undtagelse af Al og spirituelle Drikke, som han selv maa holde sig med — eller leier sig nogle Værelser i et lodging-house, hvis Vertinde da indkøber og tilbereder for ham Thee, Brød, Smør, Kjød, Grønt o. s. v., hvad han nu efter sin færdige Anskuelse af Livet anseer for at høre til dets Fornødenheder. Den sidste Maade at leve paa, eller rettere at føre Huusholdning paa, er langt fra billig, men benyttes hyppigt af mere velstaaende, ugifte Gentlemen, og meget almindeligt ogsaa af de kun simpelt aflagte Capellaner ved Sognekirkerne og andre Besiddingsmænd. Som et Middel til at forene Familielivets Hyggelighed med Ungkarlelivets Frihed har man indrettet de saakaldte boarding-houses, hvis Vertinde stræber at danne en Familie af sine Logerende og Kostgængere. Det er i Regelen danne, lidt ældre Damer, der forestaae disse Huse, enten Enker, siddende i smaa Raar, eller ældre Piger, hvem Gouvernante-Stillingen blev for trykkende og som søgte Længsel efter at sætte Foden under deres eget Bord og Mod til at gjøre det uden at kunne søge Bistand hos en kjerlig Vægtmægler. Saa leier man sig et Hus i en af de bedre Gader — og et londonfkt Hus med 8—10 Værelser, hvert med sin Udgang til Trappen, egnest sig jo fortræffeligt hertil — udstyrer et rummeligt Værelse med Sophaer, Kænestole, Fortepiano o. s. v. til almindeligt Forsamlings- og Selskabs-Værelse (drawing-room), et andet med Bord og Stole samt 1—2 Chaiselonger til Spisestue, og Resten med Seng, Dragklæde, Vask- og Toiletbord o. s. v. til Sovekammer. See, nu er Alt færdigt, og der mangler nu kun nogle boarderers. Dog disse ville snart indfinde sig. Der er for det Første en Mængde unge Mennesker af alle mulige høide, forte og brogede Nationer, baade Christne og Jøder og Hedninge, ansatte i de utallige Contoirer i City, enten til Lands eller tilvands, enten til at skrive eller til at tælle eller til at maale eller til at løbe, og for disse unge Mænd, der med Længsel tænke tilbage paa den hjerne, hjemlige Arne, byder et godt boarding-house et venligt Tilflugtssted. Men der er dernæst i England en usigelig Mængde af ældre, halvgamle og yngre ladies and gentlemen, Enker eller Enkemænd, Ungkarle eller ugifte Piger, der have lidt til Bedste, men dog staae temmelig ene i Verden, da de ikke have Noe til at etablere en selvstændig Huusholdning med hele dens kostbare Apparater og ere for urolige i Sindet til at kunne binde sig til noget fast Opholdssted i Byen eller paa Landet. Det vilde blive en vanskelig Opgave for den indviklede flekvisse Vægtmægler og Fattig-Vogdvogning at kunne udfinde, hvor disse Mennesker egentlig have deres „Hjemsted“, thi de opholde sig intetsteds de lovfærdige „3 Aar“, og have ikke engang en Kommode eller noget andet stillestaaende Stykke Meubel, til at man derefter kunde bestemme deres Hjemsted eller faste Opholdssted i Wiensens eller Fattigforsørgelsens Diebst. De leve som „Fuglen paa Kvist“, paa det nær, at de have nogle Ulykker af Koffertter, som de slæbe med sig fra Sted til Sted. Et Par Maanedes af Aaret glæder (?) man Slægtninge eller Venner med et Besøg, et Par Maanedes styrker man sig at the sea-side i Brighton, Damton o. a. St., og Resten af Aaret tilbringer man da i Byen i det gamle, velbekjendte boarding-house, hvor man haaber at træffe gamle Bekjendte og finde nye Venner. Foruden disse Stamgæster optages ogsaa gjerne en eller anden Fremmed, der har søgt London for at undersøge de engelske Forhold eller af andre Grunde, naar han kun kan fremvise de fornødne references fra bekjendte Folk for, at han er en respectable and well principled man, thi respectability er Stikordet her, naar der tales om en Mand, ligesom god Ventilation, hvor Tælen er om Værelser. Betalingen er i Gjennemsnit 1½ Pst. (13 Sd.) ugentlig; derfor har man sit eget Soveværelse, Udgang til Selskabsværelset, navnlig ogsaa for der at modtage sine Besøg, fuld Kof, med Undtagelse af Al og Spirituosa, Oparatning, men hverken Belysning, Brændsel eller Vask. Kan Du nu fremvise tilstrækkelig Ansættelse og mener Du at kunne yde den fordrede Pengetribut, saa aabner Husets sin veltilfattede Gadedør for Dig, og Du er nu pludseligt bleven Medlem af en Familie med alle derhen hørende Nettigheder og Forpligtelser, og for at Du strax kan føle Dig lidt mere hjemme, vil jeg sætte Dig lidt ind i Forholdene, baade hvad det Materielle og det Spirituelle angaar.

Om Morgenen kl. 7½ hører Du, hvis Du tilfældigvis er vaagen saa tidligt, en ventlig Puslen paa Trapperne og en eiendommelig tyst, vibrerende Vanden paa din Dør; Du raaer paa danne Folkets Vis: „Kom ind!“ men der kommer Ingen ind, hvorimod Du vil kunne forfølge de pustende Fjed op og ned ad Trapperne, kun afbrudt ved det samme Vank paa Husets mange Døre. Uvilkent Du Dig nu op for at see, hvad det skal betyde, finder Du udenfor din Dør et lille Kruus med kogt Vand. Er dit Ansigt ikke heelt overfjæget, glæder Du Dig ved det varme Barberband, som Du da i alt Fald kan bruge til anden Menneske. Du giver Dig isærd med flige Smaaplyster, men er langtfra færdig, da præcis paa Slaget 8 et mægtigt Klokkering lader sig høre; for dog ikke at være for seen i det Mindste den første Dag, fuldender Du i en Hast dit Morgentoilet og iser ned til breakfast, men overrastes ved at høre, at det kun var et Slags Blind-Alarm-Signal, for at minde de Søvnbrukne om den yderste Time til at komme ud af Hjerene, for med Ansigt at kunne vise sig ved andet Ring kl. 8½. Paa dette Signal samle Vertinden og de mere punktligge Huusværelser sig i Spisestuen, hvor breakfast-Bordet er dækket og en ventlig Jyd luer i Kammen. Efter et kort Godmorgen skrider man med stille Alvor til den vigtige Gjerning, at lægge en god solid Grundvold til den Bygning, der i Dagens Løb skal reises. Du hjælper Dig selv eller lader Dig af den ved Hædene nærmest Siddende hjælpe til et Stykke ristet Stenke eller Beef eller stegt Fisk eller do. Myrer, som Du da fortærer med Rundstykker eller ristet Brød til, idet Du slukker din Tørst med 1, 2, 3 Kopper Thee eller Kaffe — jo flere jo bedre, hvis Du gjør Dig Umage for at blive en rigtig Engelftmand. Pladsen ved Siden af Vertinden er overmaade behagelig, men i høi Grad byrdefuld og irriterende, da man, hver Gang man er lige ved at putte en velmagende Bid i Munden, risikerer at forstyrres deri ved Anmodningen om at vække Kopper hen til og tilbage fra den utømmelige Theebøtler. Mad pitter, som bekjendt, altid en oplivende Virkning paa Talerstaberne, den spibende Mund har ikke No, før den ogsaa bliver talende, og Conversationen kommer snart igang. Fra nogle Bemærkninger om de meteorologiske Forhold skrider man over til en Kryds-Examination af Selskabets yngre Medlemmer, der tilbragte den forrige Aften ude, om hvor seent de kom hjem, hvor megen Tørst de gjorde paa Trappen o. a. d.; til Lykke for de uhyggelige Intovister gjør Postbudets vældige Dobbelbank paa Gadedøren snart en Ende derpaa, og Alt er nu i spændt Forventning om, hvad Posten monne bringe af Breve og Aviser. Enhver modtager sit og kaster et hurtigt Blik derpaa, hvorpaa det lægges til Side for med ubeelt Opmærksomhed at kunne lytte til „Times“ Latest Intelligence o: Telegram-Nyheder fra den hele Verden om hvad der tilbrog sig Dagen før. Efterhaanden som man bliver færdig med at spise, undersøger man de andre Dele af „Times“, hvis Størrelse til lader den at deles i flere Stykker, hvorpaa Forretningssolkene ile afsted, medens de ledige sætte sig til No ved Ilden for at fordrive Tiden med Ingenting! Kl. 1 kalder Klokkeren de Hjemmeverende til luncheon, en lille Anretning af kold Steg, Ost og Brød, eller til Afvefpling af lidt opvarmet Kjød, Karry, Pi o. a. d. Nu er det Spaderetid, Bisittid, Bontid, og Enhver har Noe at gjøre med at komme i Pudsen og afsted enten tilføds eller tilvogns: Husket er da nogle Timer saa godt som tomt og overladt til Tjenestefolkernes Agtpaa-givenhed, indtil det henad kl. 5 igjen begynder at indtage sine flygtige Beboere, der fordele sig i deres kolde eller varme Værelser for at hvile sig lidt og derpaa gjøre Toilet til Middagsmaaltidet kl. 6½. Spisestuen er nu vel opvarmet og rigelig oplyst, og det jirligt dækkede Bord med de mange Sæt blanke Skeer, Knive og Gaffer og de mange pletterede Laage paa Hædene seer meget indbydende ud. Enhver møder dressed efter bedste Tone — hvad Damerne angaar gjerne med lidt daglig Afvefpling — og man giver sig nu rigtig god No til efter Dagens Anstrengelser at samle nye Kræfter, ved i en fuld Time uafslædigt at holde sine Spiserestaber igang til at fortære det velbekjendte solide engelske Maaltid med dets fladige Kjødmat og Rigdom paa Buddinger og Tærter. En saadan Times strengt Arbejde fordrer en ligesaa lang Hvile, navnlig ogsaa til den her i England saa meget omtalte digestion; Damerne lade denne Proces skee oppe i Selskabsværelset, enten i magelige Stillinger foran Kammen eller hvilende paa Ottomanen, idet Samtalen snart taber sig i undertrykte Gab eller ganske forstummer paa Grund af en overvældende Sovesl. Herrens fordele i Spisestuen rygende deres Cigarito, eller blidt slumrende i et Hjørne af Sophaen. Kl. 8½ vækker Theetpæts Raslen de slumrende Kræfter til nyt Liv; den gamle Vandring af slydte og hurtigt tømte Thekopper begynder nu igjen, indtil man tilsidt har faaet nok, hvorpaa man begiver sig til drawing-room. Nu er Dagens Gjerning vel endt og det gjælder kun at gjøre sig de sidste Afentimer saa behagelige som muligt; undertiden converserer man, undertiden musiceres lidt, men som oftest komme Kortene frem enten til en lille Whist om et Postmærke hver Rubber, eller til et round-game om Keiserens Skjag, af og til afbrudt ved smaa Conversations-Intermezzoer. Denne noget eensformige Aftenforordelse faaer dog endel Afvefpling ved de nye Elementer,

der ofte tilføres Selskabet, da det staaer Enhver af Husets Børn frit for at tage en Ven eller to hjem med sig til Thee; undertiden staaer man sig ogsaa sammen for i Fællesskab at gaar til en Promenade-Concert, et Dyrskue o. a. d. Saaledes er da et londonfkt Kosthuus indrettet, og Maffineriet gaar som alt engelsk Maffineri med en beundringsværdig Accurateelse og Præcision uden nogenformigst Forstyrrelse: det ene Hjul griber saa usigtigt ind i det andet og Alt passer saa godt sammen. Her ved tænkes jo da navnlig paa de levende Hjul: Kostgængerne. Thi det maa man lade de Engelske, at de ere som stæbte til at leve i et saabant boarding-house og gjøre Livet der hyggeligt; de ere livlige, godmodige, ventlige, opmærksomme, søielige, betænksomme og have navnlig en stærkt udviklet Sands for et hyggeligt Huusliv. Hvor forskjelligt derfor end Medlemmerne ere stillede i Samfundet, hvor divergerende end deres Anskuelser ere, hvor afvigende end deres Sædvaner, hvor ulige end deres Raar ere, ja hvor broget end den hele Forsamling ved første Diekast synes at være, saa er der dog et usynligt Baand, der binder dem alle saa sikkert og fast til hverandre, nemlig Tilstet om at have et hyggeligt og fredeligt Hjem, hvortil Enhver maa bidrage sit. Derved ubjævnes alle bratte Overage og Alt smelter sammen i god Harmoni, som netop bliver desto fyldigere og behageligere, af jo flere Toner den fremgaar. Og saaledes er det ogsaa her i vort Kosthuus, her er sandelig Afvefpling og forskjellighed nok i Personalet, men just derved bliver Samlivets Harmoni desto skjønnere. Der er nu Mrs. M., hun er en uforlignelig Person i et boarding-house. Hun er en Enke paa rigelig 50 Aar, hvis Børn ere vel fra Haanden og som nu lever af sine gode Midler om Sommeren i Paris, om Efteraaret i Boulogne, om Vinteren i London; hendes Mand var en rig Godseier og Magistratsperson i Wales, hendes Meublement befinder sig i et Huus nærved Wiesbaden, hvor hun har levet nogle Aar. Hun har seet og oplevet en heel Deel, har seet en Yankee myrde en anden Yankee (eller dog i det Mindste være nær derved) i Kaffebluet i Høtel de Louvre, er bleven bortrevet af de traadende Volger, da hun i Amazonebragt svømmede i Canalen, har spist „Sauerkraut“ med Tybfjerne og (— Salt med Indianerne!) har gjenneagaet de mest udviklede Sygdomme og er fresset ved de mest mirakuleuse Cure, bl. A. ved hos Geheimeraad S. at nyde 6 Pund Bindruer hver Morgen før Frokosten. Hun er godt inde i de allerhøieste Forhold, veed til Punkt og Prikke den eventuelle Arvefølge i Husene „Meinungen — Halbershausen — Reuss“, har besøgt Fyrstinden af Hohenlohe i hendes gamle Taarn, paa hvis Bindeltrappe hun fik Smet af en ny 18 Pst. Sikkelsjole totalt spoleret, ja har spist i en Stue, hvor Prinds Napoleon havde spist Dagen før! At et saa rigt bevæget Liv i de høieste Kredse har efterladt lidt smaa Egenheder, er ei saa underligt; hvem af os har ikke sine Særheder? Og hendes ere af de høist uslydige. De bestaae mest i en Lyft til at forbause os andre mindre heldigt Stillede, og deri er hun meget heldig. Hvilke store Dine gjøre vi ikke, naar vi næsten hver Dag see hende i en ny Morgen- eller Middagsdragt, hvis gode Stof og franske Smit unegteligt ere uforlignelige; hvor glæde vi os som Børn over at faae Lov til at see hendes Ubre (hvoraf det ene har staaet en Maaned, men derfor punter lige godt), hendes Dreninge fra Moses & Søn, hendes Armbaad fra Indien o. a. d.; hvor føle vi os smaa og dog saa lykkelige ved at høre om, hvorledes hun i tidligere Tid hvert Aar brugte en Ridedragt til mange Pst., og saa snart hun havde forlagt sit Gulduhr strax kjøbte et andet; hvor forbauses vi ved at høre om alle de Processer, hun er indviklet i haade i Tydfkland, i Paris og her, hvor rigtignok store Summer staae paa Spil, men der saa igjen gives Anledning til at tale med Lord-chancellor og spise Frokost i chancery lane med samtlige Herrer barristers. At hun er stolt af sin høie Søn, er naturligt; at hun er lidt kræsen og gjerne misforstået med Mad og Drikke, er værst for hende selv og kan i alt Fald ikke skade os Andre. En saadan Dame er en Perle i et Kosthuus: hun er altid livlig, har aldrig Mangel paa Stof til Samtale, er let at underholde, om end hendes — utilstaaende — Tunghørhed ofte lader hende svare i Jst, naar Du taler i Vest, er dertil godmodig og tjenstagtig i høieste Grad, og afgiver en behagelig og imponerende Fremtoning, naar hun med det tilbagestrøgne rige Haar, den høie, velformede Figur og den kostbare, klædelige Dragt træder ind til Maaltiderne og med værdig Mildhed hilser paa det forsamlede Selskab. — En Mobbetning til hende danner i mange Retninger Husets anden Kostgængerinde, Miss S. Hun er Jomfru af en ældre Datum og har maaste endog seet et tidligere Aarhundredes Sol, men er veder i alle sine Bevægelser og livlig i sin Mand. Hendes smukke, corrette og jirlige Udtale og nette Mauerer vidne om en god Opdragelse, hendes Conversation om en omhyggelig Underviisning og Dannelsel. Hendes aarlige Indtægt af et EiendomsHuus her i London og en lille fra Forsædrene arvet Farm paa 10 Acres lader hende leve sorgfrit, om ikke ganske uafhængigt; se Maanedes af Aaret maa hun paa Omgang med en ugift Søster gjøre et Slags Dagstjeneste hos en mere bemidlet Enke-Søster, der vasser sig med koldt Vand selv i den strengeste Kulde og hvis Hjerte ogsaa synes at alle koste Omflag; tre Maanedes for-